

Súd:	Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka:	6Ssk/126/2025
Identifikačné číslo spisu:	0924100834
Dátum vydania rozhodnutia:	30. októbra 2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Viola Takáčová
Funkcia:	predsedníčka senátu
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2025:0924100834.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobkyne: A.. V. L., nar. XX.XX.XXXX, zákonná zástupkyňa oprávnenej osoby U. L., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom U. X, J., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitalská 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Č.j.: UPS/US1/OPHNNVD/SOC/2024/14540-0004 Km zo dňa 23.09.2024, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. 13Sas/11/2024-47 zo dňa 02.07.2025, t a k t o

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Správneho súdu v Košiciach č. k. 13Sas/11/2024-47 zo dňa 02.07.2025 m e n í t a k, že žalobu z a m í e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov na správnom súde a na kasačnom súde n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zo dňa 23.09.2024 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správny poriadok potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov č. PO2/OHNNVaŠSD/ŠSD/SOC/2024/104743-16 zo dňa 06.08.2024; prvostupňový orgán rozhodol podľa § 9 ods. 3 zákona č. 201/2008 Z.z. o náhradnom výživnom o znížení výšky náhradného výživného pre oprávnenú osobu U. L., nar. XX.XX.XXXX poskytovanú v sume 350,- eur mesačne na sumu 250,42 eur mesačne od 01.07.2024. Rozhodnutie odôvodnil tým, že výživné pre oprávnenú osobu bolo určené rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 30P/248/2021-96 zo dňa 06.12.2022 v sume 350,- eur mesačne. Otec maloletej vyživovaciú povinnosť neplnil v plnej výške, v lehote a spôsobom určeným právoplatným rozhodnutím súdu. Matka maloletej dňa 22.04.2024 požiadala Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže (ďalej len „Centrum“) o pomoc pri vymáhaní výživného. Dňa 23.05.2024 bol návrh na výkon rozhodnutia vo veci vymáhania výživného

postúpený príslušnému prijímaciemu orgánu v Českej republike. Centrum dňa 01.07.2024 vymohlo výživné v sume 99,58 eur. Na základe tejto skutočnosti prvostupňový orgán v mesiaci júl 2024 rozhodol o znížení náhradného výživného.

2. Žalovaný neakceptoval námietku zákonnej zástupkyne oprávnenej osoby uvedenú v odvolaní, že Centrom poukazované a vymožené výživné od povinnej osoby v júli 2024 je uhradeným dlžným výživným. Dôvodil tým, že Centrum vymáha bežné výživné a dlžné výživné. Neexistuje právny predpis, podľa ktorého by sa prednostne uhrádzal dlh na výživnom pred bežným výživným. Naopak, podľa § 72 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ak zrazená suma nestačí na uspokojenie všetkých pohľadávok výživného, uspokojí sa najprv bežné výživné všetkých oprávnených a až potom nedoplatky za skorší čas.

II. Konanie pred správnym súdom

3. Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom z 02.07.2025, č. k. 13Sas/11/2024-47, postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) pre nesprávne právne posúdenie veci zrušil rozhodnutie žalovaného a zrušil aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov č. PO2/OHNNVaŠSD/ŠSD/SOC/2024/104743-16 zo dňa 06.08.2024 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Správny súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového orgánu preskúmal v intenciách § 2 ods. 1 písm. a) bod 1, § 4 písm. a) bod 2, § 7 ods. 1 písm. b) a § 9 ods. 3 zákona č. 201/2008 Z.z. a v režime stanovenom Správnym súdnym poriadkom dospel k záveru o dôvodnosti podanej správnej žaloby.

5. Správny súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého administratívneho spisu, ktoré preukázali, že náhradné výživné bolo oprávnenej osobe poskytované v sume 350,- eur mesačne od 01.05.2024. Z predložených dokladov o vymožení pohľadávky Centrom pre medzinárodnú ochranu mládeže (ďalej len „Centrum“) od povinnej osoby bolo zistené, že v mesiaci júl povinná osoba zaplatila prostredníctvom Centra dňa 01.07.2024 výživné v čiastkovej výške 99,58 eur, ktoré bolo poukázané zákonnej zástupkyňi oprávnenej osoby.

6. Správny súd vychádzajúc z ust. § 9 zákona č. 201/2008 Z.z. ustálil, že zákon nešpecifikuje konkrétne skutočnosti, pri zmene ktorých dochádza k zmene výšky poskytovaného náhradného výživného, preto nesprávne postupoval prvostupňový orgán, keď posúdil druh vyplateného výživného (žalobkyňou označené ako dlžné výživné) za bežné výživné. V bode 38 rozhodnutia dôvodil tým, že dlžné výživné vyplývajúce z právoplatného rozhodnutia súdu pre posúdenie nároku na náhradné výživné nie je rozhodujúcou skutočnosťou a potom ani jeho prípadná úhrada ho na takú nemôže povýšiť. Potom zúčtovanie sumy dlžného výživného postupom podľa § 4 písm. a) bod 2 zákona č. 201/2008 Z.z., tak, ako to vykonal prvostupňový orgán a žalovaný potvrdzujúcim rozhodnutím, sa prieči zmyslu a účelu zákona o náhradnom výživnom. Vecne správna a logická je argumentácia žalobkyne, s ktorou súd plne súhlasí. Nie je v kompetencii orgánu verejnej správy riešiť otázku zročnosti pohľadávky (dlžného výživného), a to navyše spôsobom, ktorý nezodpovedá zákonu.

7. Správny súd ďalej v bode 39 rozhodnutia nesúhlasil s postupom žalovaného podľa § 72 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého platbu povinného zo dňa 01.07.2024 vo výške 99,58 eur nebolo možné považovať za platbu dlžného výživného. V uvedenej súvislosti správny súd uviedol, že ak by sa postupovalo v zmysle stanoviska žalovaného, že bližšie neurčené plnenie dlžníka (povinného) by pripadli na úhradu neskorších záväzkov, nárok oprávnenej na staršie neuhradené splátky výživného by sa mohlo premlčať. Navyše, ustanovenie § 72 ods. 2 upravuje výkon rozhodnutia u povinného formou zrážok zo mzdy, čo s ohľadom na diplomatické postavenie povinného v predmetnej právnej veci neprichádza do úvahy.

8. Správny súd tak na základe výsledkov vykonaného dokazovania konštatoval, že poberateľ náhradného výživného považoval sumu vyplatenú Centrom pre medzinárodnú ochranu mládeže za dlžné výživné. Správny súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal odchýliť od tohto názoru. Nie je zrejmé, akým spôsobom dospel žalovaný k záveru, že v danom prípade sa nejedná o dlžné výživné, ale ide práve o výživné bežné, a to predovšetkým s poukazom na neexistenciu vzťahu medzi dlžným výživným vyplývajúcim z právoplatného súdneho rozhodnutia a podmienkami na posúdenie nároku na náhradné výživné, ktorého účelom je riešenie aktuálnej nepriaznivej situácie nezaopatreného dieťaťa, voči ktorému si povinná osoba neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Podľa názoru správneho súdu

potom logicky vyplýva, že prípadná úhrada dlžného výživného nemôže mať dopad na náhradné výživné.

9. Správny súd sa nestotožnil s námietkou žalobkyne, že v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 201/2008 Z.z. sa na konanie o náhradnom výživnom nevzťahujú ust. § 18 ods. 3, § 33 ods. 2 a § 60, 61 až 68 zákona č. 71/1967 Zb. správny poriadok, teda prvostupňový orgán nemal povinnosť oboznámiť žalobkyňu s podkladmi rozhodnutia.

10. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nie sú v súlade so zákonom, lebo vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP), preto ich zrušil a vec vrátil prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP. Uzavrel, že v ďalšom konaní prvostupňový správny orgán pri určení výšky náhradného výživného nebude prihliadať na úhrady zo strany povinného do času, kým nedôjde k úhrade dlžného výživného zo strany povinného v plnom rozsahu s ohľadom na právne závery, na ktoré poukázal správny súd vo svojom rozhodnutí.

11. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že v konaní plne úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobkyňa nebola právne zastúpená, konanie je oslobodené od platenia súdneho poplatku a žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

12. Proti uvedenému rozsudku správneho súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a? to z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

13. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že sa s právnym názorom správneho súdu v bodoch 38 až 42 rozhodnutia nestotožňuje. Za nesprávny považuje právny názor správneho súdu, že sumu vyplatenú Centrom potrebné považovať za dlžné výživné. Poukázal tak na ust. § 15 ods. 5 zákona č. 201/2008 Z.z., na osobitnú časť dôvodovej správy k zákonu č. 489/2021 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 201/2008 Z.z. a na rozhodnutie Okresného súdu Prešov, ktorým bolo stanovené výživné v sume 350,- eur mesačne. Na základe potvrdenia z Centra zo dňa 09.07.2024 bolo preukázané, že dňa 01.07.2024 bola prijatá na účet Centra platba výživného vo výške 99,58 eur. Ak Centrum vymôže výživné, sumu vymoženého výživného oznámi úradu (§ 15 ods. 5 písm. c/ bod 2 zákona č. 201/2008 Z.z.), pričom bežné výživné v príslušnom mesiaci zasiela oprávnenej osobe, resp. poberateľovi náhradného výživného [§ 15 ods. 5 písm. c) bod 3a) zákona č. 201/2008 Z.z.]. Na základe poukázanej sumy bežného výživného úrad rozhodne o znížení alebo zvýšení náhradného výživného v príslušnom mesiaci. Sťažovateľ tvrdil, že sumu vyplatenú Centrom je potrebné považovať za bežné výživné. Dlžné výživné by povinná osoba uhradila iba v prípade, ak by v kalendárnom mesiaci uhradila výživné vo vyššej sume ako je súdom určené mesačné výživné.

14. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu podľa § 462 ods. 3 SSP zmenil a žalobu zamietol.

15. Kasačná sťažnosť bola žalobkyni doručená na vedomie dňa 18.08.2025.

16. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že náhradné výživné je poskytované mesačne pozadu za kalendárny mesiac a bolo priznané v júni, a to za máj 2024. Povinný k 01.05.2024 dlžil na výživnom sumu 14 000,- eur vypočítanú za 40 mesiacov (celý rok 2021, 2022, 2023 a štyri mesiace v roku 2024 x 350,- eur. Od júla 2024 prišlo od povinného 14 platieb spolu v sume 1418,42 eur. Dlžné výživné nie je štátom hradené, nespadá do kategórie náhradného výživného. Povinný tak dlží na výživnom do 30.04.2024 ešte zvyšnú sumu 12 581,58 eur, ktorá nie je vykrytá náhradným výživným. Žalobkyňa tak tvrdila, že platby poskytnuté povinným na dlžné výživné do 30.04.2004 nie sú rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie výšky náhradného výživného, keďže náhradné výživné nepokrýva dlžné výživné. Navrhla kasačnú sťažnosť zamietnuť.

17. Vyjadrenie žalobkyne ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalovanému na vedomie dňa 08.09.2025.

IV. Aplikovaná právna úprava a posúdenie veci kasačným súdom

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že je dôvodný postup kasačného súdu podľa § 462 ods. 3 SSP.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

23. Podľa § 199 ods. 1 písm. c) SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny.

24. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým súd podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil rozhodnutie žalovaného a prvostupňového orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Inštitút náhradného výživného predstavuje prostriedok na zabezpečenie ústavou garantovanej zvýšenej ochrany detí a mladistvých. Podľa čl. 41 ods. 1 (druhá veta) Ústavy SR sa zaručuje osobitná ochrana detí a mladistvých. Zákon o náhradnom výživnom tak vnáša do praxe princíp zvýšenej ochrany mladistvých a detí, a to konkrétne tých, ktoré sú ohrozené neplnením vyživovacej povinnosti. Inštitút náhradného výživného je významným preventívnym prvkom, ktorého účelom je predchádzať stavu hmotnej núdze mladistvých a detí. Nárok na náhradné výživné má nezaopatrené dieťa v prípade, že nedochádza k plneniu vyživovacej povinnosti zo strany povinnej osoby, ktorej bola vyživovacia povinnosť stanovená na základe právoplatného rozhodnutia súdu alebo na základe dohody schválenej súdom.

26. Podľa § 4 písm. a) zákona č. 201/2008 Z.z. náhradné výživné, na ktoré má nárok oprávnená osoba podľa § 2 ods. 1 písm. a) prvého bodu alebo druhého bodu, je vo výške

- výživného určeného rozhodnutím súdu, alebo
- rozdielu medzi výškou výživného určeného rozhodnutím súdu a výškou zaplateného výživného povinnou osobou, ak povinná osoba neplní vyživovaciu povinnosť v plnej výške.

27. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázané, že:

- žalobkyňa podala dňa 27.03.2024 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov žiadosť o náhradné výživné na nezaopatrené dieťa L. U., nar. XX.XX.XXXX.. Žiadosť o poskytnutie náhradného výživného podala z dôvodu neplatenia výživného povinnou osobou vo výške určenej rozhodnutím súdu alebo vo výške rozdielu medzi výškou výživného určeného rozhodnutím súdu a výškou zaplateného výživného povinnou osobou,

- rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 30P/248/2021-96 zo dňa 06.12.2022 preukázal, že otec je povinný prispievať na výživu mal. U. sumou vo výške 350,- eur mesačne, k rukám matky vždy do 15. dňa mesiaca vopred, počnúc dorúčením rozsudku,

- Okresný súd Banská Bystrica podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov upovedomil, že dňa 03.01.2024 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Michaela Dlhopolcová, so sídlom exekútorského úradu Lazovná, 974 01 Banská Bystrica,

- z oznámenia o stave exekúcie - priebežné zo dňa 21.02.2024 bolo zistené, že vo veci exekúcie č. 404EX 4/24 bola začatá exekúcia na vymoženie pohľadávky vo výške 12 950,- eur, jej príslušenstva a trov exekúcie,

- Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže dňa 23.05.2024 potvrdilo, že zákonná zástupkyňa oprávnenej U. L. požiadala dňa 22.04.2024 o pomoc pri vymáhaní výživného od povinnej osoby bytom v Českej republike. Dňa 23.05.2024 bol návrh na uznanie a výkon rozhodnutia vo veci vymáhania výživného postúpený prijímajúcemu orgánu v Českej republike,

- Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov dňa 11.06.2024 oznámil Centru pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, Špitalská 2206/8, Bratislava, že podľa § 15 ods. 4 a § 12

ods. 4 písm. a) bod 2 zákona č. 201/2008 Z.z. poskytuje od 01.05.2024 náhradné výživné pre oprávnenú osobu U. L. v sume 350,- eur mesačne,

- Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu mládeže dňa 09.07.2024 oznámil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, že dňa 01.07.2024 bola prijatá platba výživného vo výške 99,58 eur. Nakoľko platba neprevyšuje sumu bežného výživného, bola celá suma zaslaná žiadateľke,

- Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov dňa 06.08.2024 rozhodol podľa § 9 ods. 3 zákona č. 201/2008 Z.z. o znížení výšky náhradného výživného pre oprávnenú osobu L. U. poskytovanú v sume 350,- eur mesačne na sumu 250,42 eur mesačne od 01.07.2024.

28. Medzi účastníkmi konania sporným zostalo, aké účinky malo čiastočné plnenie povinným prostredníctvom Centra na poskytnutie náhradného výživného v mesiaci júl 2024.

29. Žalobkyňa v správnej žalobe uvádza, že správne orgány pri znížení výšky náhradného vychádzali z nesprávne zisteného skutkového stavu, lebo platby od povinného boli započítané na výživné za aktuálny kalendárny mesiac a nie na dlžné výživné.

30. Tieto východiská žalobkyne správny súd všeobecne akceptoval a konštatoval, že vždy je nevyhnutné vychádzať z konkrétnych skutkových zistení v každej súdom prejednávanej veci a úlohou súdu je rozpoznať cez zákon spravodlivosť. Za nesprávne považoval správny súd výklad ustanovenia § 72 ods. 2 Exekučného poriadku žalovaným, v zmysle ktorého platbu povinného zo dňa 01.07.2024 vo výške 99,58 eur nebolo možné považovať za platbu dlžného výživného.

31. Najvyšší správny súd sa nestotožňuje s uvedenou argumentáciou žalobkyne, v zmysle ktorej platby výživného od povinného za konkrétny mesiac mali byť započítané na dlžné výživné. Rovnakú argumentáciu ako žalobkyňa použil aj správny súd.

32. V danom prípade teda bola podstatná otázka, či oprávnenej osobe patrí za mesiac júl 2024 náhradné výživné v čiastočnej výške 250,42 eur, t.j. rozdiel medzi výškou výživného určeného právoplatným rozhodnutím súdu 350,- eur a výškou vymoženého výživného povinnou osobou 99,58 eur.

33. Z obsahu právnej normy § 4a) bod 2 zákona o náhradnom výživnom vyplýva, že náhradné výživné, na ktoré má nárok oprávnená osoba, je podľa § 2 ods. 1 písm. a) prvého bodu alebo druhého bodu zákona vo výške rozdielu medzi výškou výživného určeného rozhodnutím súdu a výškou zaplateného výživného povinnou osobou, ak povinná osoba neplní vyživovaciu povinnosť v plnej výške.

34. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 z 01. júla 2008). Na základe vyššie uvedeného najvyšší správny súd dospel v danej veci k záveru, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v predmetnej veci postupoval v intenciách citovanej právnej normy, vo veci správne zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver. Z uvedených dôvodov správny súd nepostupoval v súlade so zákonom, ak rozhodnutie žalovaného zrušil spolu s rozhodnutím úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vec vrátil na ďalšie konanie.

35. Na rozdiel od záverov správneho súdu mal najvyšší správny súd z predloženého spisového materiálu za preukázané, že skutkový stav bol správnym orgánom náležite zistený a v dôsledku toho bol aj správne posúdený. Podmienky vzniku nároku na náhradné výživné sú upravené v § 2 zákona č. 201/2008 Z.z. Z § 4 ods. 1 a 2 cit. zákona vyplýva, že náhradné výživné sa zásadne poskytuje tak, aby oprávnená osoba podľa § 2 ods. 1 písm. a) mala sumu výživného priznaného rozhodnutím súdu, alebo rozdielu medzi výškou výživného určeného rozhodnutím súdu a výškou zaplateného výživného povinnou osobou, ak povinná osoba neplní vyživovaciu povinnosť v plnej výške. To znamená, že pokiaľ povinný neplatí výživné vôbec, štát vypláca náhradné výživné v celej tejto výške. Pokiaľ povinný platí výživné čiastočne, dorovnáva štát náhradným výživným nezaplatenú časť výživného. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 201/2008 Z.z. sa náhradné výživné pre oprávnené osoby podľa § 2 ods. 1 písm. a) vypláca „preddavkovo“. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky treba jazykový výklad normy podľa potreby doplniť aj inými metódami výkladu, predovšetkým výkladom účelom normy (porov. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 171/05, III. ÚS 341/07, III. ÚS 72/2010, I. ÚS 351/2010 a ďalšie).

36. Žalovaný tak vec správne posúdil, ak pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia z 23.09.2024 postupoval podľa § 4 písm. a) bod 2 zákona o náhradnom výživnom v účinnom znení. Pokiaľ správny súd považoval toto právne posúdenie za nesprávne a jeho rozhodnutie zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, sám vec nesprávne právne posúdil. Kasačná sťažnosť je tak v zmysle uplatneného

sťažnostného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP dôvodná, v dôsledku čoho kasačný súd podľa § 462 ods. 3 SSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol.

37. O trovách kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd v súlade s § 167 ods. 3 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom konania nárok na náhradu trov na správnom súde a na kasačnom súde nepriznáva. Žalobkyňa v konaní o správnej žalobe úspešná nebola a žalovanému v súvislosti s konaním o správnej žalobe preukázateľné trovy konania na správnom súde a ani na kasačnom súde nevznikli.

38. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.